

Вѣстникъ
„Смѣшлю“
се сѣе всяка
Събота.

Редакцията и
Администрацията
ся намиратъ въ
Печатницата
на вѣстникъ:

„Българ. Знаме“

при издателя и
отговорника:

Ив. Дочковъ.

Единъ листъ:
едно грошче.

Цѣната на
„Смѣшля“ е:

За цѣла година:
въ Юж. България
2 рубли нови
въ Сѣв. България
2½ рубли нови

За 6 мѣсеци:
Отсамъ Балкана
5 франка.

Оттаткъ Балкана
6 лева.

Така и за дру-
гитѣ България,
които сѣ извънъ
отъ нашия синуръ

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНЫЙ.

!? ВАЖНО ?!

Призоваваме сериозно вниманието на всички Господа Настоятели и Спомоществатели, които не сѣ си платили спомоществованията било въ Южна България било въ Северна България, да сторятъ добрината да ни внесатъ дължимото си количество ако нѣма леснина съ групове, полици и съ пѣтници, то въ тѣмбори на Северна и Южна България.

Почти искаме още 7 броя до свършека на годината, а ние отъ повечето мѣста не сме получили още нищо!...

Смѣшлю предполага да почне отъ втората си година да излиза два пѣти или двоенъ всяка седмица, но ако приятелитѣ ни се погрижатъ да подплатятъ още около 500 абонати.

Администрацията.

НАШИТѢ ДРУЖЕСТВА.

Нашинтъ маймунджулукъ ни тика и кара да бждемъ подражатели въ всичко и на всичко! Това е една истина или аксиома неопровержима! Хвърлете единъ бѣгълъ погледъ и вие ще се увѣрите! Чуваме, че хората основаватъ компании или дружества съ капитали или безъ капитали, търговски или благотворителни и ние като миродия въ всѣко гърне тикнемъ си носѣтъ, напнемъ се като жаба, вдигнемъ крака да ни ковѣтъ, нѣ дали е възможно или невъзможно, гдѣ ли ще му излѣзе крайтъ, и какъвъ ли; това го оставяме на слѣпийтъ случай като казваме: *бахъмаза артижъ!*

За търговскитѣ дружества нѣма да говоримъ, защото Балканскитѣ въздушни станго знаятъ, а още повече плѣховѣтъ и мишкитѣ, кои-

то, при толкозъ балкански търговци, много пѣти не сѣ намѣрили и корички даже даси погризнятъ.*) Думата ни е тука за другитѣ **Благотворителни** дружества, които отъ день на день слушаеме, че никнатъ като гѣби. Казваме като гѣби, защото догдѣто чуемъ, че сѣ поникнали ние се научимъ, че цѣвнали, вързали, и узрѣли, прѣзрѣли, окапали имъ листата и изсѣхнали!

Основали се, слушаеме, **Общеченско** дружество, **Печатарско** дружество, **Икономическо** дружество, дружество на **Св. Пантелеимона** и пр. . . и пр. . . ; нѣ какъ успѣватъ? какъ цѣвятъ? какъ вързватъ? какви плодове даватъ? Олеле си майчице! тукъ косата настрѣхва на човѣка като си помисли за болницата на Св. Пантелеимона! Кой знае да не би единъ день да дотегне на Св. Пантелеимона и да стори чудо да я вдигне на въздухътъ или да я прѣсели въ райтъ? Не, не! сбъркахме, може би . . . може би . . . и то е пдвѣроятно и пд-близу до пипето, може би да я присели въ пѣкълътъ. Нѣ не! пакъ сбъркахме; може да ги прѣсели въ Ада! Ама кого или кой? Охъ! тукъ не питайте кого коя или кой! . . . *Управляющитѣ* ли? *Надзирающитѣ* ли? *Докторитѣ* ли? *Прислужаящитѣ* ли? *Себеотвержающитѣ* ли? *недугующитѣ* ли? *Посѣщающитѣ* ли? съ една дума и ние не можемъ да кажемъ положително, нѣ въ състояние сме да мислимъ, че всичкитѣ изброени съ въ-

просителна тука заслужватъ да бждѣтъ наградени съ орденътъ на великий **Тартаръ**, който е заплелъ и увързалъ всички съ голѣмата си черна опашка около козитѣ си крака и рога! Нѣ нека оставимъ тази болестъ да я чувствуватъ онѣзи болни, които се испровождатъ тамъ за да минатъ пд-скоро въ царството на Плутоната; а ние да си дойдемъ на думата т. е. сиречъ на дружеството и на помощта му.

Чуваме, че много харизани нѣща; като: гащи, ризи, човали, крѣщи, бобъ, фасулъ, леща и пр. . . и пр. . . се за въ полза на това дружество, за това не можѣхме и ние да не мислимъ, че то располага съ единъ капиталъ, който да отговаря на нуждитѣ, нѣ види се че всичко е било вѣтъръ!

Единъ желателъ на доброто се провикнува прѣзъ баба *„Марица“* и ни казва срѣдства за да въздигнемъ това дружество та да не чукалъ хлѣбаритѣ, месаритѣ, млѣкаритѣ и пр. . . всѣкой день вратата и да безпокоятъ болнитѣ и здравитѣ. Срѣдството е: когато се играе на *книги* или пд-просто, на *кумаръ*, спечеленото да се устѣпва на това дружество! Отъ този умъ пд-добъръ и пд-кескинъ наистина че и у дяволътъ неще го има. Чуйте, и пакъ ви повтаряме, чуйте, че за да може да се въздигне това дружество, трѣбва да се заловимъ да играемъ на *книги* и на *кумаръ*! Този *желателъ на доброто*, вмѣсто да пише такива дѣтиски играчки, пд-добъръ би сторилъ да земе единъ *тефтеръ* да запише най-напрѣдъ той 5-10 жѣлтички и послѣ да трѣгне да

*) Помнете че едно време имаме Търговско Дружество което купи вапорътъ *Азияне*, но които го продадохъ, пакъ тѣ назадъ го земахъ!

сбира волна помощ; та който види, примѣрътъ му, да се стрѣсне, да се усрами и отъ срамъ да извади да запиши и той колкото го кара срамътъ му, а не доброто му желание, защото у насъ срамътъ помага повече отколкото доброто желание! У насъ това чувство още е въ пелини, за да не кажемъ, че не се е родило още!

Нашитъ работи всичкитъ сѣ такива; едно хващаме за глава, друго за крака! Догдѣто е ново прѣдприятието ни и прѣсно, всички прѣсмѣтаме съ голи нули, а послѣ? а послѣ? . . . послѣ не можемъ да го обумемъ нито съ съдрани царвули!

Толкова за сега защото нѣмаме рога да мушимъ! А колкото за образцовъ примѣръ елате и се оглѣдайте въ нашата болница та давидите **капиталъ** съ съдранъ и издѣненъ **пусталя**.

!?! Що ни гадаличка?!?

Нека разгѣне всѣкой голѣмийтъ *тефтеръ* на съвѣстѣта си, нека почеша патристический си коремъ или народнитъ си *вжаци* и той ще намѣри какво го гадаличка, гдѣ го гадаличка и колко го гадаличка! Единъ ще намѣри, че страда отъ модни *вжаци*, другъ, — че тегли отъ любовни *вжаци*, третий — че, го хаятъ поетически *вжаци*, четвъртий — че, има за *енглендже* чиновническитъ *вжаци* и пр. . . сѣ една рѣчь всѣкий ще намѣри, че има по една *вжаци*, която го сърби издѣлобоко! Обаче ще ни позволите ли, г-да и г-жи абонати и абокатки, да ви каже дѣдо ви Смѣшлю отъ коя *вжаци* се лишаватъ повечето отъ насъ, или по-добрѣ да кажемъ, на коя *вжаци* повечето отъ насъ или отъ васъ, то е все равно, не искатъ да уеѣшатъ сърбеннето или хапаннето? Тази или онази *вжаци*, която ги най-много хапи или гадаличка, тя не е за която си мислите вие! Вие мислите, че е патристическата; нѣ не! Вие сте много излѣгани! Тя отдавна ги е прѣхапала и прѣсърбяла, и тѣ не уеѣшатъ вече силата ѣ. Тази или онази *вжаци*, която днесъ за днесъ ги хапи и не имъ дава спокойствие тя е, тя е, тя е. . . ихъ! Че какъ да зѣпнемъ и да я кажемъ? Нѣ нѣма що, трѣбва да се каже, тя е **Локмаджилжкѣтъ**! Тази болестъ отъ *вжаци* е толкозъ разпространена днесъ за днесъ по насъ у насъ, или по-добрѣ, по *васъ* и у *васъ*, щото и самитъ доктори страдатъ отъ нея, нѣ и тѣ още не сж ѣ намѣрили лѣкѣтъ. Дѣдо ви Смѣшлю, като естественъ лѣкаръ или билеринъ, ще ви каже лѣкѣтъ, нѣ съ условие, че нѣма да го съобщите на г-да докторитъ. И като увѣренъ на честното ви слово той ви го казва; т. е. да земете да убиеете къртица, да ѣ отѣчете дѣсеното краче, и когато ви засърби най-много *вжаци*та да я почесвате съ него по три-четире пжти; ако не помогне този лѣкъ, тогава да нажежите хубаво машата, и щомъ ви засърби да я лѣпнете на мѣстото и тутакси ще се раскатате като голо циганче на лазаръ, нѣ слѣдъ това скачанье, вие ще оздравѣте съвършенно и нѣма да ви дойде още веднажъ тази *вжаци* на **локмаджилжкѣтъ**, която ако би да я не искорените съ този лѣкъ

по-скоричко, бждѣте увѣрени, че дѣдо ви Смѣшлю ще трѣгне самъ да ви я гори, и тежо ви тогава като ракъ на жерава!

Колкото за *диплома* и за *специалистство* по тази частъ не берете грижа, той ще сполучи да си набави както всичкитъ Румелийски адвокати!

Дѣдо Смѣшлю ви моли да не зимате думата *«вжаци»* въ лоша смисълъ.

Изъ Смѣшлювий дневникъ.

— Докаранитъ 26 Сопотненки по *дълото Мжигровъ* опитали вече и опитватъ още чукѣтъ на нашето правосѣдие! Гдѣто ще ги съдятъ, да извадятъ да имъ даждѣ малко прѣхраняца то не ще ли бжде по-голѣмо правосѣдие? Какъ да кажемъ вече за това приключение и ние сме се събрали като куче у воденица! Ние ги прѣдаваме не на милостъта на осуканитъ до лакти адвокати, които снуватъ просешки комати, нѣ на милостъта на сѣдѣтъ и на гладѣтъ!

— Баба *«Марица»* подкапя съ желание *Санитарний* Съвѣтъ да се позанимае съ подигжитъ въпросъ за Хисарскитъ бани относително — лѣковитостѣта имъ; ние сме въ състояние да я увѣдомимъ отъ вѣренъ источникъ, че мѣркитъ сж зети вече и Санитарний Съвѣтъ ги калжи когато спи. *Аджелейленъ шимизъ йокъ, яваш-явашъ à la turque!*

— Дѣдо Смѣшлю не намѣри за добрѣ да публикува телеграммитъ, които му бѣхж пристигнали за честитевание празникѣтъ на нашитъ Просѣтителни, и сѣ които го насърчавахъ да понаостри повечко перцето си, и то по проста причина т. е. за да не би да се каже и за него, че: *по нашъ Никола омръзнало ми е и Св. Никола.*

— Дрънкатъ ни царвулитъ да извѣстимъ, че Св. ни Екзархия не е влѣзла още въ споразумѣние. Разумѣвате я, искатъ да опровергаемъ новината помѣстена въ 43-ий бр. Тѣй било или нѣкъ на агитъ трѣбва поминѣкъ! А още повече на дѣда патрика, който е прѣгракижлъ вече отъ да вика! Обачее. . . и Св. ни Екзархия каква я върти и сучи, дали ще сполучи? Нѣма да се мине много и всѣкий ще се научи! . . .

— Отъ всѣкѣждъ почти приѣхмѣ извѣстие за добритъ избори на кметовѣтъ, обаче отъ едно мѣсто много ни се оплакватъ за несполуката, и то ужъ поради казионната (р) партия, която тикнѣла другата да лови риба изъ *Олу-дере*.

— Испратената комиссия въ Сопотъ и Карлово по изучаването икономическото състояние на населението заминула сѣ хвъркати кола, и щомъ си свѣрши работата, щяла да се завърне отъ приятната си по Май расходка като се поокжпи по нѣколко пжти въ Карловскитъ бани, гдѣто щѣла да бжде и резиденцията. Ние ѣ желаемъ добри бани и разходки по *Су-учурумъ*, и ако ѣ останѣ врѣме да се позанимае съ мисията си, ако ли не, да се завърне като праздно гърне!

— Бѣбри се изъ *кафешантанитъ* на г. П., че на Дж. Тепе щѣла да се прѣдстави тѣзи дни комедията *«кокона Маргица»* съчинена отъ редакторѣтъ на *«Филипуполисъ»*, а поправена на чнсто български отъ г. Г-ва.

— Мисли се и крон се въ г. П. да се основе едно ново дружество противъ развратностѣта. Инициаторитъ на този

планъ били нѣкои си — въ и — овъ.

Отговоръ: г-не *Драндабуловъ*, молбата ви за прѣпечатването на Смѣшлювитъ басни и хумористично-сатирически стихотворения ще остане безъ послѣдствие, 1) защото условията ти сж твърдѣ мизерни и не ще могатъ да купятъ на Смѣшлювитъ редакторъ поне единъ астраганский калпакъ и *отебери* царвули, и 2) защото и на Смѣшля се ще такова нѣщо, т. е. да направи една *сбирка* отъ тѣзи стихотворения и басни, обаче не сега, ами когато се свѣрши и втората годишнина. Разбрахте ли? Съ чуждо коливо на свой гробъ лесно се поменува! . . .

Изъ Княжеството.

Тайна кореспонденция на «Смѣшля.»

София. Бае Смѣшлю!

Вѣрвамъ да си гулялъ и ти по днитъ на *коронацията*, нѣ и нашето гуляние не бѣше малко! Музика, тѣпани, зурни, камбани цигулки това бѣше нѣщо наистина извънпжтно! Не, не, погрѣшихъ, *извънпжтно* да кажѣ *извънпжтно* казахъ. Ами угощенията? Ами пировѣтъ? Ами вкуснитъ ястия? Ами шампанитъ и роинитъ вина? Ами хорѣта, поетницитъ и кѣлчаницитъ? Ами овацитъ, виковѣтъ, крѣсцитъ и гиорулнитъ? Ехъ, бае Смѣшлю, трѣбваше да се намѣришъ тука, че да видишъ! Сега щото да ти казвамъ все е *бошъ*! Нѣ азъ виждамъ, че ти захванж да си погрѣлѣшишъ само отъ спомѣнуванieto или загатването на гулянето, ами ако да бѣше се намѣрилъ на нѣкоя трапеца? Вѣрвай, че щѣше да те хване зазѣбца още отъ два часа мѣсто! Или жѣкъ лигитъ ти може би да протечахж отъ три часа разстояние! То, то, то, то. . . нѣма искаване! Ние и частно азъ нѣма да забравимъ никога това тѣржество!

Ако ти не драснѣхъ по сѣ врѣме за това тѣржество, моля ти се да ме извинишъ, батенка Смѣшлю, защото не изгуляхъ, и азъ му свѣтѣхъ, та нѣмахъ врѣме! Ти нали разбирашъ отъ подобни *маслахати*? *Ergo* т. е. прочее недѣй ми го виѣнява за грѣхъ.

Радостѣта бѣше обща: консерватори и либералци играяхж заедно хоро, обаче първитъ все поглѣдвахж вторитъ като на *исплесокъ* или на лапавица. Слѣдъ тази радостъ ние очакваме още една по-голѣма т. е. въскресяването на **конституцията**! Ехъ, пусто гуляние ли ще му трѣтимъ? Бжди увѣренъ, бае Смѣшлю, че ще направимъ да се раската сухо и сурово изъ Княжеството! Тогава ако съдеремъ тѣпанѣтъ на *«Българ. Глосъ»*, тогава ще го съдеремъ за да не тупа вече! Тогава ще прѣснемъ консерваторитъ въ конституционнитъ води, и тогава ще мирясаме и патаксаме т. е. ще си свиемъ парцалитъ и сѣ това ще докажемъ на г. Агура, че окржжнитъ му до инспекторитъ за да отниматъ гражданскитъ права на учителитъ да се не мѣсятъ и да не зачищаватъ партии, е *фаситъ*, и че тогава ограничѣние на свободата могатъ да кншатъ само изъ мозѣцитъ на Влахопобългаренитъ.

Нѣ да видимъ какво ще ни огрѣе като се завържѣтъ смутителитъ! Сбогомъ, бае Смѣшлю, че чашката съ шампанята е до мене и ме не остава да продължавамъ. . . Сбогомъ, тази чашка ще я люхнѣ за твоѣ и за моѣ здравье, а най-много за въскресяването на **Конституцията**!

Прѣмудростъ Сѣмшлюва.

Чтение.

Тако глаголетъ Сѣмшлю: тѣзи дин прѣди да се роди новата мѣсечина ще се уждѣриби, а не утели, една крава, която е ходила и ходи да пасе по севѣрнитѣ части и страни на отечеството ни, Телето ще прилича повече на ждрѣбие или на пѣрле отколкото на теле. Краката му ще бѣдѣтъ еднокопитни, опашката му подобна на заешка, главата му прилича на волѣка, а ушитѣ му на магарешки. Тѣзи четири разнородни естества (въ физическия сѣставъ) на това ново животно ще прѣдставляватъ едно чудовище, което не се е видѣло досега на свѣтътъ. Много любовитни ще се съберѣтъ да го *сеирусаватъ*; нѣдни отъ тѣхъ ще ги е срамъ та ще глѣдатъ да се потулятъ и да не се мѣркатъ прѣдъ очитѣ на публиката. Това чудесно животно ще го развожда единъ *говедаръ-овѣаръ*, който на всѣкий укоръ ще мига като непадигнѣлъ чифутага. Тази личба ето какъ ще се тълкува: *еднокопитнитѣ крака* се означаватъ, че това животно не се яде и трѣбва да се хвърли на боклукѣтъ; *заешката опашка* ще означава, че то има заешки страхъ, и че не може да бѣде по дълга отъ бацината му; *волската глава* ще означава че то се е родило волъ и волъ ще си умре, и че кждѣто го кара устенѣтъ позлатенъ съ лъвовете, тамъ трѣбва да върви; *магарешкитѣ уши* най-сѣитѣ ще означаватъ, че колкото и да ги пери и да се прѣструва, че не сѣ магарешки, обаче тѣ ясно и безъ телесконъ ще се виждатъ че сѣ магарешки и че когато тѣ сѣ такива, то се разумѣва че и *табихетѣ* му ще бѣде такъвъ, и като такъвъ, и като съ такъва табихетѣ то не ще да се бои отъ сонитѣ и отъ кюскинитѣ, съ които ще налагатъ гърбѣтъ му и плѣщитѣ му.

Догдѣто прѣдсказвахме това, извѣстихме се по телеграфѣтъ, че това ново чудовище се родило, мнозина го видѣли, и скоро скоро щѣло да бѣде изложено на *сеиръ* въ домѣтъ на *Делибашитѣ*. Заповѣдайте прочее всички да го видите. И който го види ще бѣде *пишманъ*, и който го не види ще бѣде *пишманъ*. *Сеирѣтъ* му изъ Областѣта за година е 12 нови фр. Който иска може да се абонира и за 3 или за 6 мѣсеца; нѣ тогава ще му лѣгне по-скѣпничко.

Какъ се става съдържатель на пансионъ.

(Изъ Сѣмшлювата философия.)

I. Съдържательтъ трѣбва да е чужденецъ и отъ първо качество шарлатанинъ и вагабонитинъ, трѣбва да знае различни язици като Цариградскитѣ *хамали*, трѣбва да е искусенъ спекулантинъ т. е. да знае да цѣди комарѣтъ и да вади лой отъ него.

II. Съдържательтъ трѣбва да е *испидепсанъ* (?) готвачъ т. е. *ахчия*, трѣбва да знае какъ се готватъ разни европейски кашни и качамаци, трѣбва да знае колко мазъ или масло или лой трѣбва да се тури въ едно ястие за да не стане много мазно та да развали стомахѣтъ на дѣцата, трѣбва да знае по колко драма масло да опрѣдѣли на всѣкого за да не прѣяде и да се побойи (Б. на См. *Ами коприва нѣма ли?*)

III. Съдържательтъ трѣбва да е вѣщъ *чешмарджия*, трѣбва да знае съ колко саунѣ може да се оперѣтъ една риза, едни гащи, единъ *чаршафъ* и една крѣпа, трѣбва да знае по колко недѣли

можѣтъ да ходятъ кирливи пансионеритѣ, а гадинкитѣ да ги ядѣтъ и да ги безпокоятъ. (Б. на См. *Ами ако самъ той ги има и му ги чистятъ дѣцата отъ пардесюто?*)

IV. Съдържательтъ трѣбва да е *гасть* економистъ, трѣбва да знае съ колко драма хлѣбъ и въздухъ може да се насити единъ празденъ тѣрбухъ, трѣбва да пестѣ та да се не свѣти, трѣбва да натрупа богатство отъ гърлата на пансионеритѣ си, и послѣ да иде да си пие и яде свободно въ отечеството си. (Б. на См. *Ами ако го принудятъ да изрига тази икономия?*)

V. Съдържательтъ трѣбва да е ревностенъ *потаджия* и *музикантаджия*, трѣбва да знае по-добри нотитѣ и отъ петелѣтъ, сѣщо трѣбва да е по-голѣмъ музикантаджия и отъ самото дългоухато. Трѣбва да знае да се кълчи, да се вѣжи, да прави разни етикети и комплименти, такива каквито подобаватъ на една дива страна като нашата, гдѣто сѣ дошле да ни донесѣтъ съ кошъ образованието и просвѣщенето.

Който притѣжава всички тѣзи качества и условия нека се яви немедленно въ канцеларията на Просвѣщенето да си земе позволенieto.

Мѣдри сѣвѣти.

(За ученицитѣ).

1) Който ученикъ иска да се отличи и да земе награда, трѣбва отъ день на день да отнада.

2) Който ученикъ иска отъ всички да е похваленъ, трѣбва до крайностъ да е разгаленъ.

3) Който ученикъ иска да е песковенъ, не трѣбва никакъ да е грижовенъ.

4) Който ученикъ иска да бѣде на родителитѣ си утѣха, трѣбва да има все нули въ успѣха.

5) Който ученикъ иска да има испослѣ добра кариера, трѣбва да слѣдва на развратнитѣ примѣра.

6) Който ученикъ иска да е прилеженъ, трѣбва въ всичко да е небрѣженъ.

7) Който ученикъ иска да стане офицеринъ, трѣбва добръ да е измагаренъ.

8) Който ученикъ иска да свърши университетъ, трѣбва да иде въ Френскитѣ факултетѣ.

9) Който ученикъ иска да се научи *кумарджия* какъ става, трѣбва не въ пансионъ, а въ нѣкоя кѣща да обитава.

10) Който ученикъ иска да живѣе въ пансионъ добръ, трѣбва въ г. М. да се навре.

11) Който ученикъ иска да стане депутатъ, трѣбва още отсега да бѣде нѣидѣ кандидатъ.

12) Който ученикъ иска да стане адвокатъ, трѣбва да иде и да си донесе диплома отъ Ц/градъ.

Сонетъ.

Що ме бѣзне, мило либе,

Язъ се чудя, язъ се мая;

Махмурлия лѣгамъ, ставамъ,

Махмурлия ямъ играя!

Гдѣ да идѣ все ми ѣ криво,
Като тя не виждамъ често,
И не чувамъ твойто нѣме
На уреченото мѣсто!

*

Тазъ *кисия* що ми даде
Да те помня доръ живѣя,
Ахъ! изгубихъ я отдавна,
Днесъ я плачѣ и жалѣя!

*

Господъ ми помогнѣ много,
Имамъ кѣщи и *чифлици*;
Нѣ безъ тебе що ли струватъ
Българскитѣ глѣбници?

*

Поглѣдни ме, съжали ме
Катъ кокона цариградска,
Та ч' тогава да пукѣсамъ
Гдѣ сѣдбата ти ме тласка!

Дописки на „Сѣмшля“

Пловдивъ. Башъ по празниците.

Отъ тържества отъ урраа, отъ хорѣ испосадрали сме си вече и гърлата и краката. Ама ще речешъ защо? Защото венчки сме заедно. Партиитѣ онѣмѣха и оглушѣхъ — срофундѣсаха се! Това е добръ знакъ. Не знамъ по васъ какъ е? нѣ то се види, че и по васъ не ще да е по-долно! Ихъ, че какъ не бѣше отъ нѣидѣ да чуешъ слова и наздравници! *мутлакъ* нѣмаше да те хване трѣска три години! Единъ бодѣхъ съ *газъ*, трети се кълчяхъ на *постница* и *кючекъ*, четвърти лапахъ *пѣра*, пети се надувахъ на *тѣпанъ*, шести стоѣхъ увиснали като победени *пѣтли*, седми поздравлявахъ и приимахъ г-жа публиката, осми пѣяхъ *ал-лѣлуия*, девети дрѣмяхъ, десети се пощяхъ и пр. . . всичко това прѣдставляваше такава една изглѣдна картина, що то Пловдивъ и неговата Марица никога прѣзъ животѣтъ си не сѣ видѣли такова нѣщо! Сега за сега сме добръ и много добръ. За жалостъ само има да оплакуваме загубата на единъ достоенъ мозъкъ, който като се канялъ да ораторствували? да ниететвували? ирѣснѣлъ се, истекѣлъ като *петмезъ* и днесъ трупѣтъ му ходи като лудъ.

Колкото за *Сведнѣститѣ* нѣма да ти кажѣ нищо по-ново отъ това, което знаешъ т. е. че тѣ отъ день на день вѣмѣто да се вчеловѣчватъ, тѣ се вдравятъ а по нѣкогажѣ и вмагаряватъ. А Южно-Българиститѣ или на комарѣ играятъ, или на главитѣ си баятъ, или на партини стоятъ, или като бѣлха въ гащи се спотаятъ. Същашъ ли се гдѣ мери топорѣтъ ми? Въ дѣното на дървото. Пусти пари сладки повече отъ княжественитѣ патки. . . Сбогомъ да не се истѣрѣжъ и друго че. . . ще ми екѣшатъ дърмонѣтъ.

Натио Натарокѣтъ.

ПОЛИТИКА.

До сега очитѣ на политическитѣ кабинети като бѣхъ обрѣжѣти все кѣмъ коронаването на Русскитѣ Царѣ, то не сѣ имали вѣрме да ги обрѣжѣтъ другадѣ, та и политиката този нѣтъ е твърдѣ слаба като прѣстарѣла баба.

Струва се, че агитѣ не сѣ добръ откъмъ и кѣмъ Армениянѣ. Нѣ зетитѣ мѣрки имъ обѣщаватъ добри сѣтнини. Единъ Арменецъ като се пощялъ въ гората, внезапно дохожда единъ ага и съобщава на своитѣ, че въ гората има комити. Уплашени отъ това събитие снушатъ се да ги гонятъ и вѣмѣто да намѣрятъ него въ гората, тѣ намѣрили

Отговорникъ и Издатель Ив. Дочковъ.